

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 755/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Jozefom Slíškom, Advokátska kancelária, Coboriho 2, Nitra, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Nitra v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Ed 1/2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. septembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. Jozefom Slíškom, Advokátska kancelária, Coboriho 2, Nitra, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Ed 1/2013.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že 27. februára 2013 podal na okresnom súde žalobu. Po podaní predmetného návrhu na vydanie hnutelných vecí bola tomuto návrhu pridelená sp. zn. 2 Ed 1/2013. Súdny poplatok na výzvu okresného súdu uhradil.

Okresný súd bol do dnešného dňa nečinný, čím porušil jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Dňa 31. augusta 2015 prostredníctvom právneho zástupcu podal sťažnosť na prietahy v konaní, pričom do podania ústavnej sťažnosti okresný súd o sťažnosti nerozhodol.

Dňa 20. júna 2016 podal sťažnosť sám, avšak okresný súd o nej dosiaľ nerozhodol.

Sťažovateľ ďalej uviedol: *„od Ústavného súdu Slovenskej republiky požadujem priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000.- € (desaťtisíc euro). Takto uplatnenú sumu primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňujem tým, že právna neistota 3 roky v ktorej sa dlhodobo nachádzam, mi spôsobila nielen materiálnu ale aj nemateriálnu ujmu.“*

Na základe uvedenej argumentácie sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„1. základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2Ed/1/2013 porušené bolo

2. Okresnému súde Nitra prikazuje v konaní sp. zn. 2Ed/1/2013 konať bez zbytočných prietáhov

3. [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10.000,- € /desaťtisíc euro/

4. [REDAKOVANÉ] priznáva trovy právneho zastúpenia v sume 303,16,- € , ktorú je Okresný súd Nitra povinný zaplatiť na bankový účet právneho zástupcu Mgr. Jozefa Slíšku číslo... vedený v OTP Banke pobočka Nitra.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval

uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Sťažovateľ namieta, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Ed 1/2013 dochádza k porušovaniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd zo spisového materiálu vzťahujúceho sa na vec zistil tento priebeh konania:

- 27. februára 2013 bola podaná žaloba, zaevidovaná bola pod sp. zn. 2 Ed 1/2013,
- 8. augusta 2014 sťažovateľ (a ďalší žalobcovia) doručil „*zmenu žalobného návrhu*“,
- 23. februára 2015 Obvodné oddelenie Policajného zboru Pohorelá požiadalo okresný súd o zaslanie rozhodnutia vo veci,
- 7. augusta 2015 okresný súd vyzval sťažovateľa (a ostatných žalobcov) na zaplatenie súdneho poplatku za návrh 99,50 €,
- 8. júla 2015 sťažovateľ (a ostatní žalobcovia) doručili okresnému súdu návrh na nariadenie predbežného opatrenia, veci bola omylom pridelená sp. zn. 7 C 381/2015,
- 7. augusta 2015 bola veci opäť pridelená sp. zn. 2 Ed 1/2013,
- 7. augusta 2015 okresný súd uznesením č. k. 2 Ed 1/2013-44 zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia,
- 28. augusta 2015 sťažovateľ (a ostatní žalobcovia) doručili odvolanie proti uzneseniu zo 7. augusta 2016,
- 24. marca 2016 sťažovateľ (a ostatní žalobcovia) zobrali odvolanie proti uzneseniu zo 7. augusta 2016 späť, súčasne doručil aj dohodu o urovnaní, ktorú so žalovaným uzavreli žalobcovia v 2. a 3. rade,
- 13. septembra 2016 konajúca sudkyňa spísala úradný záznam, v ktorom konštatuje, že vzhľadom na vyjadrenia strán vec smeruje ku skončeniu mimosúdnyh riešením, je reálny predpoklad, že dôjde k späťvzatiu žaloby.

Ústavný súd konštatuje, že v namietanom konaní sa vyskytli obdobia nečinnosti okresného súdu, zároveň však poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05). Pojem „zbytočné priesťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý treba vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými priesťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priesťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00).

V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priesťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priesťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05).

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

Nad rámec odôvodnenia tohto uznesenia ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že v prípade, ak bude okresný súd v ďalšom období v namietanom konaní bez relevantného dôvodu nečinný, resp. v ňom bude postupovať neefektívne, nič nebráni sťažovateľovi, aby opätovne podal sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorou sa bude domáhať ochrany svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2016